

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видат Робітничо-Фармерське Видавництво, інкорпороване в Манітобі, Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиці Річард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

МІХАЙЛО БІЛИЙ НА ВОЛІ.

Найновіші числа львівських газет доносять, що 14. травня відбулася в Тернополі перед судом присяглих понова розправа проти М. Білого, селянина з села Березовиці, якого в листопаді минулого року тернопільський суд засудив на кару смерті за комуністичну пропаганду — за знайдення у него пару комуністичних брошур.

Найвищий суд у Варшаві зніс присуд смерті й визначив нову розправу, про що ми вже повідомляли свого часу. А тепер, 14. травня, лава присяглих в Тернополі виправдала М. Білого, який зраз-ж з суду вийшов на волю.

Боронив М. Білого перед найвищим судом у Варшаві й перед лавою присяглих в Тернополі адвокат д-р Степан Шухевич, що його наняли для цієї справи українські організовані робітники міста Вінніпегу.

Засуд М. Білого на кару смерті за знайдення у него пару комуністичних брошур наробив широкого розголосу поза межами Польщі, а в Канаді цей засуд привів до масового протесту українських організованих робітників і фермерів. За покликом українського робітництва у Вінніпегу посипалися протести від робітничих і фермерських організацій з різних місцевостей Канади. Вінніпегські організації пішли у цьому напрямі далі й на одному із своїх концертів в Укр. Роб. Домі заарештували де'трисутніх за жертвами на оборону М. Білого, порозумівшись телеграфічно наперед з адвокатом С. Шухевичем у Львові.

Негаймо було вислано адвокатів 300 доларів і він взявся за оборону. І врятував М. Білого не лише від смерті, але визволив його з тюрми на волю.

Та це одночасно свідчить, за що судять в Польщі на кару смерті. Судять просто цілком невинно, за знайдення пару брошур та на свідчення якогось поліційного шпигуна й українського "народного діяча" з радикальної партії. І коли-б не було кому вчасно втрутитися — пісиди-б чоловіка.

Ось ця ціла афера ясно вказує нам, як судять в Польщі. Хто знає, скільки таких засудів було виконано, а скільки осіб згинуло в тюрмах без засудів на смерть. Одного М. Білого врятувано, але скільки таких Білих згинуло й ще згине? Та ми маємо бодай те вдоволення, що не тільки врятували від смерті невинно засудженого, але що тим врятуванням доказали цілому світові, як задаремо судять в Польщі людей на смерть.

ЗА ЩО ІХ КАПІТАЛІСТИ ТАК НЕ ЛЮБЛЯТЬ.

Коли вперше радянська делегація поїхала на міжнародно капіталістичну конференцію в Женеві, то між робітництвом почалася шухуня: "чого більшовики поїхали на переговори з капіталістами? Може це вже зрада?" А соціял-демократи, що самі давно вже запродали робітничу класу, так ті таки на цілу пелюку кричали: "зрада!"

Нідочого не договорилися радянська делегація з капіталістами в Женеві. Хіба що заключила торговельну угоду з Німеччиною. Так це-ж тільки угода для провадження торгівлі, а не здача своїх позицій.

Була потім радянська делегація на капіталістичній конференції в Лозанні. І вже менше було шипотиння з цього приводу, вже й соціял-демократи мовчали. А тепер вже працюючи радію, коли чуємо, що радянська делегація їде на якусь міжнародно конференцію, бо знають, що вона там боронитиме їхні інтереси.

Недавно тому відбулася міжнародна економічна конференція в Женеві. На таких економічних конференціях капіталісти радять тільки над тим, як би то зміцнити своє становище, забезпечити свої зиски та визиск працюючих.

Запросили капіталісти на ту конференцію й радянську владу. Бажаючи вони почути її поради. Думами, певно, що... чорі, їх знає що вони думали, але запросили. І коли промовляв радянський представник, т. Сокольников, то капіталістичні представники з місць своїх поствали, довкола Сокольникової скупчилися, роти пороззвояли й слухали. А після Сокольникової промовляв ще голова радянської делегації, т. Осінський, який виклав конференції від імені свого уряду такі цікаві тези, після яких, коли-б конференція їх прийняла й відповідно поступила, було-б бодай якийсь час можливе мирне співробітництво народів на грішній землі. Ось ці тези:

- 1. Анулювання всіх воєнних довгів, всіх виплат, що викликані війною.
2. Підвищення заробітної платні всім промисловим робітникам.
3. Встановлення 8-годинного дня праці і 6-годинного для майнерів та робітників, що працюють в шкідливих для здоров'я підприємствах.
4. Встановлення повної й фактичної свободи організування трейд-юній робітничої класи та абсолютної свободи страйків.
5. Забезпечення безробітних.
6. Рішуча боротьба з підвищенням цін на промислові товари, особливо проти трестів та картелів.
7. Встановлення повної свободи переїзду лишків населення з одної країни до другої.
8. Скасування системи мандатів та протекцій (сильніших держав над слабшими), відтягнення військ з колоній, признання всім народам права вільного політичного й господарського самовизначення.
9. Припинення інтервенції в Китаю.
10. Припинення усіх форм бойкоту С.Р.С.Р і відновлення зносин на основі визнання існування двох різних систем (капіталістичної й соціалістичної). С.Р.С.Р повинен одержати кредити, що піднесуть його спроможність купувати. Закордон-

ний капітал одержить концесії. Відмовлення від всяких замашів на інституції, тісно й нерозривно звязані з усією соціалістичною системою, а зокрема проти монополію зовнішторгу.

11. Повне роззброєння. Скасування постійних армій. Контроль над знищенням всіх засобів війни надається робітничо-селянським організаціям.

Такі умови поставили радянські делегати представникам капіталістичних держав на економічній конференції в Женеві. Умови, які, коли не цілком, то на половину усунули-б визиск пануючою класою працюючих, усунули-б поневолення колоніальних народів та небезпеку війни.

Чи-ж згодяться на це капіталісти? Ніколи ще капіталісти не зрелися добровільно свого права на визиск, не зречуться й тепер. Це знає й радянська влада, але своєю присутністю на міжнародній конференції та своїм на ній предложенням вона сказала цілому світові своє становище. За те-ж її капіталісти так не люблять.

ПРЕСА КОМІНТЕРНУ.

(Докінчення.)

В Австрії.

Орган австрійської компартії, "Роте Фане", кілька місяців тому зазнав деякої кризи, але досить швидко позбувся її та виходить на 8 — 10 сторінок. Поставлено що газету гарно. За цікаву та корисну реформу треба визнати заміну готичного шрифту на латинський, що її газета недавно зробила, прагнучи просякнути в якнайширші кола чужоземного, переважно угорського та славянського робітництва, що живе в Австрії.

В царстві фашизму.

Преса італійської компартії на чолі з її центральним органом "Уніта" ("Єдність"), як відомо, розгромлено після останнього замаху на Муссоліні. Проте "Уніта" час від часу і далі виходить підпіллям, аж у 80,000 примірників. Недавно почав виходити нелегально також орган партії в справах проффрону "Батале Сндакале" ("Професійні Бої").

Натомість, в фашистській Еспанії, де урядом військової диктатури — паливова Де Рівера, викорить одна тижнева газета еспанської комуністичної партії "Лі Анторча" ("Смололюб"). Дивного в цьому нічого нема. Бо по перше, на кожному номері, поруч із заголовком, знаходимо рядку з незмінним текстом: "Цей номер переглянуто військовою цензура". По друге, трохи не весь матеріал має судо теоретичний характер (звісно, мимоволі). Що правда, буває ціла сторінка робітничих дописів, але і їх подано в "перегляненій" редакції.

В різних малих країнах.

У Польщі комуністична преса за Пилсудського, як і раніше, може виходити тільки нелегально, так само в цілій Прибалтії, в Угорщині та в Румунії, де поліція давно захопила редакцію та майно колишнього органу румунської компартії "Соціалізм", та передала все це... соціалістичній партії, яка залюбки скористалася з такої ласки...

По інших країнах Європи, як от Швейцарія, Скандинавські держави то-що компартії теж посідають численні органи та часто досить високої якості, як от шведський "Фолькет Дагблатт Політкен" ("Народня Шодення Політична Газета").

Так само преса Комінтерну, відмінно від угодовської по-палу шириться та здобуває собі місця на Близькому та Далекому Сході.

У Злучених Державах.

І вже цілком природно, що комуністична преса досить швидко зростає в такій високо розвиненій капіталістичній країні, як от Злучені Держави, де комуністична "Воркерс Парті" має велику та єдину в світі щоденну газету англійською мовою "Дейлі Воркер" та 17 періодичних видань ріжними мовами для робітників-імігрантів.

У деякого з читачів може повстати природне питання: як-же, мовляв, буржуазія терпить комуністичну пресу, що день-у-день проповідє повалення буржуазного ладу?

Справа в тім, що буржуазія, звісно, про людське око, одержує так звакою "демокра-

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

"На шпальтах газет бачиши перед собою все, що діється в світі. Невеличка сторінка газети, а поглянь на неї, якщо ти цікавишся тим, що в світі діється, то багато побачиши, дізнаєшся про все і навчишся.

З Буквини ти — цікавить тебе, що діється там під румунсько-буярською владою — береш маленьку газету з Буквини, "Боротьбу" й читаєш:

"Средства, якіми послуговується тепер румунська буржуазія, такі brutальні, що мадриданці Румунія в давній Угорщині, германізація Польщі в Прусії або русифікація України в давній Росії, є прямо нічим в порівнянні з румунізацією меншостей, головно України в Румунії.

Вже від заняття Буквини румунськими військами почалася страшна наїгна на укр. свідомість одиначка за те, що вони не вродилися Румунія з Українцями. Від 1918 до 1923 рр. знущалося над українське шкільництво і кишено наїгна в страху п'ятому а далі обгороджено український наїгна в Румунії хітським муром, щоби унеможливити всякий контакт із румунськими масами укр. народу, що живе в далеко краях умов."

Правда, не багато написано, а як багато сказано. В цих коротеньких рядочках змацьовано життя Українського народу під румунським чоботом.

Вам певно цікаво дізнатися, що діється у Франції. Я знаю, що ви не Француз, але коли ви цікавитесь світовими подіями, то вас мусить цікавити така велика імперіалістична країна з таким славним революційним минулим, як Франція.

Ви певно думаєте: злітали колісця, голови королів Франції, падали Бастіль, Валюньські колони, творилися комуні — а що там діється тепер? Не вже-ж від славних революцій періодів нікого нелишалося у Франції, лише самі пуанкарісти?

Читайте газету, а побачите, що там воно не є. Вам не треба вміти читати по французьку, щоб довідатися, що діється у Франції. Коли-ж читатимете газету, то довідатесь про цікаві дива.

Франція, з традиційним революційним минулим, застудила революціонера Вайяна-Кутюрє

бо коли би дістав роботу в приватного підприємця, то йому нічого не лишилося-б. Одержуючи безплатний білет — їдуть. Стали до роботи, роблять 8 годин і роблять цілий місяць. При кінці місяця старший над робітниками оголошує, що на другий місяць будуть платити тільки по 2 пези, очевидна річ, без харчів, тільки спання. За ту ціну очевидної роботи ніяк не можливо, бо треба до тої роботи ще своїх грошей докласти. Кожен, котрий робив і заробив, то тільки що на дорогу з під болявської республіки ви-старити, щоб дістатися до Буенос-Айрес. Але то надармо, бо там вже не можна роботи дістати.

Але вже перший вступ в Буенос-Айрес в еміграційним домі впливає на емігранта трохи инакше. Він зразу довідався від своїх попередників, що тут відчувається криза. Однак все таки він це не зовсім вірить, аж поки сам не змірить.

В першу чергу доміюється, що харчі дорогі, пошехенька дороге, а заробітна платня така, що не вистарчає на прожиток. Починається робити шум в еміграційному домі. Робітники по чотирох днях домагаються від держави роботи. Прихвостні капіталу бачуть, що щоденно прибувають кораблі з пасажирями, а щоб не назбиралося більше числа робітників, і щоб не було якого клопоту з ними, то моментально оголошують роботу на державну залізницю, де платять по 3 пези і 50 сентов. То є досить висока ціна, бо в других випадках, як в англійських та французьких, платять по 2 до 2.90.

Так кожний робітник вихував, що йому останеться денно 50 сентов, о, добре і то,

чи ні, ніхто нічого не одержує, а помянати нема в кого, бо тут яка би робота не була — робітник не має ніякого забезпечення.

Третя експлоатація то є та, що тут знаходиться досить багато бюр, котрі вишукують працю для робітників. За це платиться від п'ять до десяти пезів, то залежить, яка робота. Отже до таких імігрантів, котрі тільки що злізли з паролава, не знаючи розговоритись, не знаючи взагалі тих обставин, в яких вони знаходяться, приходять агенти, і починають вговорювати, що вони хай не надіються від держави нічого, а відстануть роботу, то дуже за малу ціну, а вони власне є ті, що більше ін-тересуються робітником, як держава, дадуть роботу по 5.8 пезів денно і 8 годин роботи.

Пішки за те, що вони старують, то кожний, хто хоче такої роботи, повинен зложити по 5 і даліше вгору пезів. Дуже rado кожний дає і радується, що завтра, коли прийде до бюра, дістане роботу. А в еміграційним домі можна бути тільки 5 днів. Отже вони приходять до бюра один день, другий і так далі, а роботи нема. Такий обдурений імігрант кидка це бюро, бо дні в домі починаються, їде на державну роботу, а гроші пропадають. Така то хитра штука агентів-шарлатанів.

Тисячами ось так наші брати тепер ходять як ті заблукані вівці і проклинають свою долю. Спинити знову еміграцію з Галичини є річчю неможливою. Пишуть часописи, пишуть листи, і з'ясовується їм тутешні обставини, — не вірять. Говорять: "Вони брешуть, бо як би так було зле, то вони приїхали-б до дому". Дійсно вони-б приїхали, тільки грошей нема, а даром не хотять відвезти.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Тисячами ось так наші брати тепер ходять як ті заблукані вівці і проклинають свою долю. Спинити знову еміграцію з Галичини є річчю неможливою. Пишуть часописи, пишуть листи, і з'ясовується їм тутешні обставини, — не вірять. Говорять: "Вони брешуть, бо як би так було зле, то вони приїхали-б до дому". Дійсно вони-б приїхали, тільки грошей нема, а даром не хотять відвезти.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх державних інституціях, де робота, що є з більшою платнею, то кожний зі своєї нації повідомляє свою робітничу організацію, що це потребується стільки то а стільки робітників. А для Українию остяється праця по 2 пези.

Четверте нещастя є те, що наші робітники (вони в більшості галицькі селяне) є дуже відсталі від організації робітничої і до неї байдужо відносяться. Тут мають організацію Німці, Італійці, Турки, Еспанці. Тих чотири наші грають саму найбільшу роль. Іх можна стрінути у всіх